Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26385
Copyright: Admont, Benediktinerstift

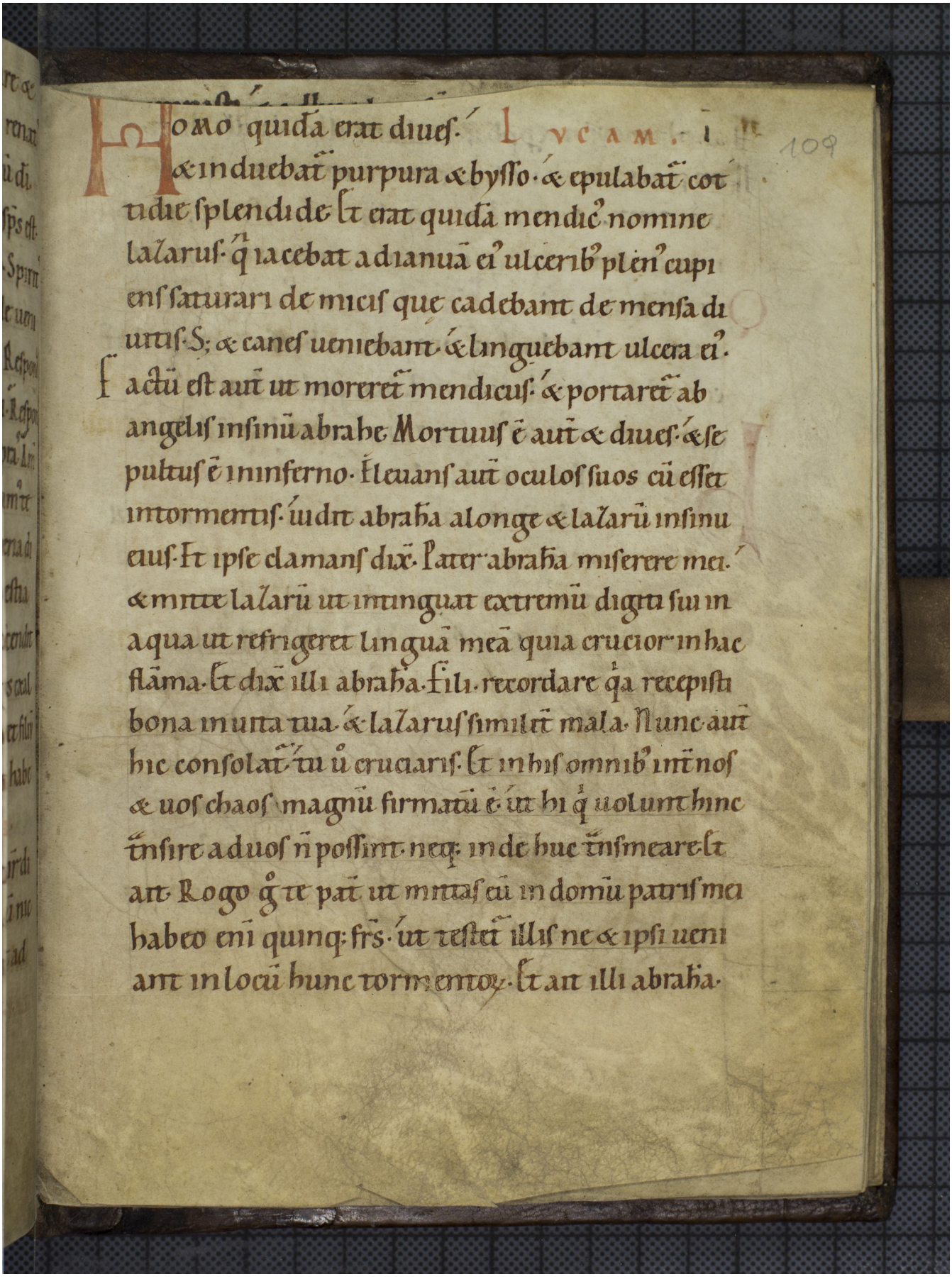

HOMO quida erat diues. LVCAM. 16
& induebat purpura & byſſo. & epulabat cot
tidie ſplendide Et erat quida mendic nomine
lazarus. q iacebat adianua ei ulceribꝫ plen cupi
ens ſaturari de micis que cadebant de menſa di
uitis. S; & canes ueniebant & linguebant ulcera ei.
Factu eſt aut ut moreret mendicus. & portaret ab
angelis in ſinu abrahe Mortuus e aut & diues. & ſe
pultus e in inferno. Eleuans aut oculos ſuos cu eſſet
in tormentis. uidit abraha alonge & lazaru in ſinu
eius. Et ipſe clamans dix. Pater abraha miſerere mei.
& mitte lazaru ut intinguat extremu digitu ſui in
aqua ut refrigeret linguam mea quia crucior in hac
flama. Et dix illi abraha. Fili. recordare qa recepiſti
bona in uita tua. & lazarus ſimiliter mala. Nunc aut
hic conſolat tu u cruciaris. Et in his omnib inter nos
& uos chaos magnu firmatu e. ut hi q uolunt hinc
tranſire ad uos n poſſint. neq; inde huc tranſmeare. Et
ait. Rogo g pater ut mittas eu in domu patris mei
habeo enim quinq; frs. ut teſtet illis ne & ipſi ueni
ant in locu hunc tormentoꝝ. Et ait illi abraha.